

ELS TREVALLS SE PUBLI-
QUEN BAIX LA RESPON-
SABILITAT DE LLURS
AUTORS
NO'S RETORNEN ELS ORI-
GINALS

RENOVACIÓ

Setmanari Nacionalista Republicà

REDACCIÓ I ADMINISTRACIÓ:

RAMBLA DE SANT JOAN, 50, BAIXOS — TELÉFON 255 a 1 A

TARRAGONA, Diumenge, 3 de Març de 1918

ESTABLIMENT TIPOGRÀFIC:

LLORENS I CABRÉ — CARRER DE FORTUNY, NÚM. 4

Vindicació del Districte de Gandesa

TRIOMF den Naciá Mallol i Bosch

Pobles del Districte

	Vots obtinguts per Mallol	Vots obtinguts per Oriol
Ascó.	335	143
Batea.	93	617
Benisanet.	277	95
Bisbal de Falset.	44	127
Bot.	111	167
Caseras.	11	145
Corbera.	223	243
Fatarella.	188	263
Figueres.	78	73
Flix.	501	201
Gandesa.	398	303
García.	62	177
Lloà.	35	54
Margalef.	50	86
Masroig.	201	88
Miravet.	220	38
Mora d'Ebro.	526	212
Mora la Nova.	183	106
Palma.	68	162
Pinell.	380	28
Poble de Massalucca.	133	98
Prat de Compte.	54	132
Ribarroja.	153	125
Torre del Espinyol.	180	145
Villalba.	142	218
Vinebre.	123	58
TOTALS.	4.569	4.164

Vindicació

Tenim a la vista una fulla amb l'escriptini imprès de les eleccions del diumenge passat en el districte de Gandesa; va encapselada amb l'atracutí epígraf de «Vindicació del districte de Gandesa», i certament que fou aquella una diada vindicadora.

L'entusiasme amb què s'va realitzar la gran lluita sols és comparable amb el goig, la alegria immensa que sentí aquell gran poble després de la victòria.

Nosaltres hem tingut la sort d'ésser testimonis presencials de les escenes més carinyoses i més commoventes que no esperem fruit en nostra vida.

Recorregrem junt amb el Diputat Mallol, Lloret, Nebot, Monleó, Nougués (Anton), Alguer i altres personalitats del districte, els pobles de Mora de Ebro, Corbera, Gandesa, Pi-

nell i Mora la Nova i vegèrem associar-se al entusiasme de la victòria als pobles sencers; homes i dones sens distinció. A un quilòmetre de la carretera sortien a esperar-nos. Resonen encara en nostres orelles el crit de «Visca Mallol!»

La «Marsellesa» ompleix encara el espai del plà de les riberes i per les cims de les terres altes. Tenien tanta sed, de vindicar-se aquells abnegats ciutadans!

«Ah! Pero la lluita fou épica; l'adversari es valgué de totes les arts; es compraren pobles sencers; se oferiren per un vot una saca de farina; des de la trona i des de l'confessionari se imposà en nom de no sabem quién quin estat de conciencia, qu'es vots la candidatura caciquista. Es valguéren de tot, però trovaren en la dignitat d'aquells pobles uns pits de ferro que com muralles immenses els impedí cobrir de vergonya per una altra vegada al honrat districte de Gandesa.

Fou a Pinell, a allí on el candidat carlí oferí puros i habanos als homes aplegats en una societat, trobant-se que no se n'hi acceptava cap, i se li contestava que, per a fumar, sabien on queia l'estanc.

Anècdotes que enalteixen l'honoradeza i la idealitat d'aquells ciutadans se en podrien citar una munió...

Era el dilluns, a les onze de la nit, que, instalats en un superb Hispano, empreniem el retorn cap a les platges daurades de Tarragona, cap a la terra del Camp; i al atravesar l'Ebre, per sobre d'aquella costa, entre les dues riberes, saludarem amb tot el fervor, amb tota la emoció de nostra ànima a la glòria d'aquella, que, com visió màgica, s'ens apareixia, presidint la pau d'aquella nit de lluna: En Caballé i Goyeneche...

«Adeu Mora d'Ebro! Adeu Mora la Nova!...

«Adeu tots, amics des de avui i amics per sempre!

Des de avui el districte de Gandesa s'extén fins al mar...

A un cap d'una hora d'allà...

Vosaltres des de les riberes i nosaltres des de les platges treballarem al hora pels ideals de Llibertat i de Justícia...

L'Orfeó tarragoní

a En Maciá Mallol

La nostra primera entitat cultural ha volgut demostrar la seva joia en la elecció de diputat a Corts pel districte de Gandesa recaiguda a favor del nostre caríssim amic i company, i al afec-
tivitat, organitzà un *lunch* en honor del seu ex-President.

El *lunch* tindrà lloc un dia de festa, a la fi de que hi puguen assistir tots els cantaires, i els socis protectors que s'hi vulguin també inscriure.

En el local de l'Orfeó hi ha la llista d'inscripció pels qui ho vulguin fer directament, encara que sabem que hi seran invitats per mitjà de la llista que es passarà a domicili.

La quota mínima es de 2'50 pessetes per individu. Entre la Junta de l'Orfeó, els socis protectors i els cantaires hi regna un entusiasme indescriptible, car tots estimen la victòria de Mallol com a propia, o també com una gran victòria moral de l'Orfeó Tarragoní.

Encara que sembla innecessari, la Junta ens prega que fem avinent a tothom, que l'Orfeó, siga a tota política

PREUS DE SOTSCRIPCIÓ:

TRIMESTRE 1'50 PESSETES

ANUNCIS: A PREUS CON-
VENTIONALS

NUMERO SOLT: 10 CENTS

el districte ne fa la seva exquisida

partidista, festejarà en aquest acte la catalanitat de Mallol, no pas la seva filiació esquerrana.

Quedan compliscuts els amics de la

Orfeó, tot celebrant la seva exquisida

finesa, mereixedora d'els nostres res-

pectes.

Després de la lluita

La victòria ha sigut nostra. Després del districte de Gandesa acon el triomf del nostre candidat en Maciá Mallol ha sigut exclamat, baix tots conceptes, han sortit triomfants altres tres candidats republicans: en Marcelí Domingo a Tortosa, en Joan Esplugas a Valls-Montblanc i en Julià Nougués a la circumscripció de Tarragona-Reus-Falset. La província de Tarragona és la que d'Espanya haurà portat al Congrés major nombre de diputats republicans; podem dir, doncs, amb tota fermesa que la província de Tarragona és la més republicana d'Espanya.

I apesar de tant grand triomf—comparant-lo amb les demes províncies de Espanya—els republicans no podem estar encara satisfets del resultats, i no podem estar-ho si pensem que dintre de la província tenim forces suficients per a fer sortir triomfants set candidats, o segons un per cada districte i dos per majoria dintre la circumscripció, i això no es pas un secret, puix que fins els més contraris ho han de reconeixre si sincerament volguessin expressar la seva opinió de la situació política de la província.

La causa principal i en podriem dir única de que el resultat no fos aquest, se deu exclusivament a la manca d'organització i a les lluites internes del partit republicà, i aquest es el tema que tindrem de desenvolupar però no amb paraules sinó amb fets tots els republicans, procurant amb l'esforç de cada ú portar una verdadera unió dintre el nostre partit i una vegada això conseguit—que no es cosa molt difícil—portar a terme una completa organització dintre de la província tarragonina que donaria, sens dubte com a resultat, l'enderrocament absolut del caciquisme que encara existeix si bé amb no gran escala, però que procura treure les arrels quan l'oportú se li presenta.

Aquesta unió, naturalment que de cap manera pot convenir als nostres contraris de que sigui una efectivitat, perque és de la política de lo que viuen la majoria d'ells i fora treure's-hi lo que vulgarment en podríem dir la menjadora, i per lo tant ells han de procurar per tots els seus medis que les lluites i desavinencies dintre les diferents branques del partit republicà subsisteixin; però per a contrarrestar tot això nosaltres tenim el deure d'imposar-nos amb fermeza i treballar amb delit per a poguer il·limar totes les aspereses, fer que no hi haigui ni vençuts ni vencedors en les baralles que puguen haver existit dintre les nostres diferents fraccions i unir per a sempre la nostra gran família republicana, unió que farà precursors de grans victòries qu'ens permetrien veure realitzats en part els nostres ideals, constituït republicànamen totes les corporacions polítiques de la província i enviar al parlament solament representants republicans, donant airis una bona lligó a les demés províncies espanyoles a tot i tenint majoria de forces republicanes, per causa de les seves lluites internes amb major escala.

La tarda queia agònica com fil d'or reflectit per viariates, acolonits, d'autor, la terra. La tarda moria. L'americano, havien sortit a passejar i la nostra caminada ens tenia influits amb un neguit de cançament que ns retia.

El camp tenia un girassolament immens i encantador, a pesar del flagell del cor de la hivernada, amb llurs feres de les despulles dels vinyars; els avellaners, més de tota ofrena de verda, mig semblant l'absorció de la nostra més opímera grandesa i cultiu.

Hem anat caminant bon troç, tot vorejant un cimel alterós i com velat per sobre d'una boira que obstruia l'esguard de sobre'l gegant rocac que enllaira l'ermitage de Santa Agnès de Castellvell.

Al nostre arredós, un prat joliu de nafanes de boscos rodeja en línia d'enllaç, camí de Prades.

Tot el camp de la província es domina; arredocat a la nostra pendent, mig condormit per la boira de muntanya, reposa en placidesa la vila alarbà d'Almòster, arredocat de les llurs produccions i conreus.

Un sifet fresc i acariciador oreja. En el fermament, munió de nuvols enrotllats oscil·len i com en compacta densitat s'apressen en l'infinitesa de aquells nuvols negrosos que s'estiran.

Fit a nostra esgla, en línia admirable de simetria, vanaireant-se ere-

gides com pilans d'un temple, tot creuant l'espai, els cables de les torres elèctriques que trasmeten el progrés d'un poble a l'altre, van agermanant la comunicació de llum, al fluit dels pobles, aon, fins are, han restat als misteris de la penombra.

No obstant, l'amic i jo n'hem filosofat un moment: S'aixequen eixes Torres, com pretenint aixafar la poesia del terror, tot matant l'altivesa escarpada de nostres muntanyes altaroses...

Per ço l'assentiment de l'ideal, del progrés, ens ha fet reconeixer també que la Poesia s'aparellà amb l'avenció!

Ja no hem filosofat més. Avant el progrés! Avant l'avenció, que'ns ha de redimir!

Consideràvem ja acabada la nostra passejada; per un corriol molt bell, per ço que no menava enllot, anavem descendant de les altures, serpentejant, fins a retrobar el camí.

Devallant, hem sentit lladrugs de gossos, i prompte s'ens han aproximat un vol de cassadors, fins que'ns trovàvem poc després a la carretera que ens conduïa al poble.

Al fons de l'azur del cel, com ombra somrienta, Tarraco lluia l'esplendor de ses gestes llegendaries, mostrant-se com vaixell fantasma...

Som arribats a ciutat. Un mal gust de música xavacana ens assetja els sentits.

I entrant a ciutat, en el passeig tevi d'alnenades d'amor hi rumbeaven un estol de dones agradooses...

El campanar tocava les set!

SALVADOR TORRELL I EULALIA.

◆ ◆ ◆

L'Alcalde (1)

(Monòleg)

Sense avisar absolutament a ningú ha arribat l'*«As dels asos»* de l'aviació, l'héroic més gran de la Patria, el fill predilecte del nostre poble... I jo que una tan gran rebuda li tenia pre-camrades... i'l discurs de benvinguda que li hauria llegit. El Secretari ha estat tres dies escribint-lo i, la veritat, encare el trobo curt. Però, aquest discurs jo ni l'arxiu ni l'embotello... Li llegaré. Organitzaré un banquet monstre. Encare que'l tingui que pagar tot de la meva butxaca. Aquesta guerra, a mi, m'ha enriquit enormement, fent contrabando, llegítim, honrat i patriòtic. D'un país neutral, en el que estaven prohibides les exportacions de matèries alimentícies, en vaig fer entrar a la nostra Patria milers de tonelades. De diners ja'n tinc prou. Ara sols em manca *honra*. Per això vaig acceptar l'Alcaldia. I encare la gent ròndina. L'opinió pública... de quin mal cura?... Tampé diuen que tinc les mans brutes. Jo pregunto: si sempre les porto en guantades, com es pot sapigner si les tinc brutes o netes?... Avui Alcalde, demà em presentaré candidat a la diputació a Corts i després per senador. Qui sab si també seré ministre!... De més ases que jo ho han sigut!... Programa polític?... Això... amb què's menja? El meu lema ha sigut sempre: costi el que costi i caigui qui caigui, val més guanyar brut que perdre net. Quan convé, amb el cap toco els peus. L'únic que necessitaré serà l'apoi de la premsa i... això rail... és lo més barato... per cinc céntims compro un diari i per cinc pessetes un periodista.

Els desaires que he rebut en aquesta vida!... Fa una temporada que s'em-palmen. Es una raza...

Ahir vaig anar, tot joïós i plè d'orgull, a l'Hospital, a condecorar a un ferit, cumplimentant l'ordre que vaig rebre del Govern.

¿Saben que va contestar-me aquell ferit?—Que abans com durant la guerra, ahir com avui, sempre havia sigut i seria pacifista. Que, encegat i sense sapigner que feia, va clavar la

baioneta al pit d'un oficial enemic. Que mai se li esborraria de la memòria la mirada de resignació que li va adreçar aquell defensor de la seva Patria, qui, tal volta era, com ell, un pare de família. Que si a coll-i-bé el va portar a les nostres línies pensant en que si sols estava ferit es pogués curar. Repenedit d'aquell assassinat legal, aquestes van ésser les seves paraules, es refusa en absolut a admetre la condecoració.

—Però... sant cristia!, li deia jo. Quan el Govern li ha concedit tindrà motius sobres. No sigui així... Aquí on me veu, jo donaria un dit de la mà per a tindre-la. Me la posaria fins per anar a... dormir.

—Quèdeshi-la vosté—va contestar-me. —Jo que si, me l'anava a penjar al pit, quan el Secretari va dir-me que no era de llei que jo me la posés.—Com s'entén que no és de llei?... Si vaig pel carrer i al primer que trobo li dóno un duro i ell me'l prèn, no serà ben seu? —No és de llei, va repetir-me el Secretari.—Quina llei és aquesta?... Deu ser la de l'embut!

Aquest Secretari!... La mateixa tarda me la va pagar!... M'havia ell donat *paraula d'honor* de que s'havia reunit la comissió de Foment. Vaig comprobar que no havia sigut aquesta, sino la d'Hisenda. Davant dels regidors vaig fer-li present la seva equivació, dient-li:—Com que no s'ha reunit la comissió de Foment, queda, per lo tant, ben demostrat que vostè no té paraula ni té honor.

I l'*«As dels asos»?*... Quin *plaga!* Deu ser de la *flamarada*. Es la *passa*. Com el sarampió.

Tan prompte he sapigut que havia arribat, l'he anat a veure.—Tinc la *honra* de comunicar-li, li he dit, que l'Ajuntament de la meva digna presidència ha acordat aixecar un monument amb la seva estàtua en bronze. —No hi estic pas conforme, m'ha contestat. En vida no s'han d'erigir estàtues a cap home. Però aprovo l'idea del monument. I va indicar-me un

ria l'actual guerra: Una piràmide formada per caps de mort i al cim posar-li l'estàtua d'un acaparador, d'un fabricat o d'un diplomàtic.

Això d'acaparador, suposo, no ho devia dir pas per a mi. Després, quan vaig ensenyar-li aquesta cadena d'or del rellotje, al fer-li notar quan grossa era, va dir-me, mentres la sospesava:

—Com la d'un presitari!

Però el monument el faré amb la seva estàtua. Tinc una idea. El construiré sens se dir-li res an ell. I'l repic de campanes i músiques avui mateix. I encara dirà que no tinc idees. Ja m'empinen amb això! Qual sevol dia poso un anuncis als diaris que digui: «Es compren idees. Per dotzenes. Es paguen bons preus.» Així en tindré, després, per a vendre. I, pot-ser, me les pagaran a pes d'or. Tot és ne-goci an aquest món.

De lo que no m'en puc avindre és que el nostre Consul de Bons Aires no m'hagi contestat ni als telegrammes ni a les cartes. I jo que havia dit que hi tenia obligació. Que un Alcalde es dirigeix a un Consul de potència a potència. Em dirán que la meva dignitat queda malmenada i que, per lo tant, tindria que presentar la dimissió. Tot menys dimitir!... Això mai!... Què és una bofetada? I què!... Una més... Sort que tinc la pell bastant gruixuda...

Diuen que l'*«As dels asos»* es casarà amb la meva neboda. Quina honra per a la família! Allàvors si que tindria el meu pèrvindre polític garantit. La seva sola presència als pobles m'assegurarà l'elecció. Ja li he demanat el seu apoi. M'ha dit que'm faria la propaganda a 4.000 metres d'altura (*gratant-se el cap*). Me sembla una mica massa alt...

P. REDÓN.

Bona Aires, Gener 1918.

El conflicte de l'Ajuntament

La coalició conservadora-carlina de l'Ajuntament va constituir aquest a base de l'absolut agavellament de càrrecs, amb greu desconsideració de les demés minories, imposant, malgrat el disgust d'aquestes, per primer tant d'alcalde, al senyor Lopera.

Les minories no volen ésser presidits pel senyor Lopera, porque la seva sola presència els hi és tan desagradable, que fins els violenta.

Fà dos setmanes que'l primer tant d'alcalde presideix la sessió municipal, i, com a conseqüència, fà dues setmanes que el despatx normal dels assumptes de l'Ajuntament està estancat.

Això porta traça de no acabar-se, creant un greu perjudici als interessos de la ciutat.

Això no deu ni pot ésser.

Nosaltres fem aquestes ratlles per a tirar, damunt de qui la tinguí, tota la responsabilitat de aquest cas una mica insolit.

La solució d'aquest conflicte es ben sencilla.

Els catorze regidors que, a la força i apesar de tot, varen constituir l'Ajuntament tenen el deure ineludible d'aguantar la responsabilitat d'aquell acte i han de sostenir amb la seva presència el funcionament normal de l'Ajuntament, constituit a patró del seu capítx.

Nó varen ésser número suficient per a nombrar alcalde i comissions? Doncs, en cap cas han d'esperar la cooperació de les minories, porque, si volen, els hi és innecessari.

Què deserten del seu lloc d'honor i no tenen la valentia suficient per a aguantar la responsabilitat de la seva actuació?... Doncs, en aquest cas, no devien haver constituir ells l'Ajuntament, tota vegada que les minories portaven un programa que complir.

El cas insolit està en què aquells que s'ergiren en amos absoluts i desconsiderats de l'Ajuntament, aquells catorze regidors, han desaparegut de l'Ajuntament i ni en sessions públiques ni en comissions se'ls veu per enlloc.

Els dotze que constitueixen minoria disciplinada son avui, per abandonar vergonyós dels conservadors i carlins, els amos de l'Ajuntament.

I no volen la presidència de Lopera, i no estan disposats a consentir-la.

Doncs, bé; o la majoria sosté amb el seu número la presidència del senyor Lopera a les sessions, en quin cas els vots de les minories no serien prou per a dificultar el despatx ordinari, o bé l'alcalde efectiu ocupa el lloc de la presidència.

De lo contrari, el conflicte està plantejat i ningú que tingui interessos pendents de resolució de l'Ajuntament esperarà véurels despatxats, mentres i tan, injustament, despòticament, ocipi la

presidència el desagradable primer tant d'alcalde de la ciutat.

La vida de l'Ajuntament està parada; els catorze regidors conservadors-carlins poden evitar-ho, ells son els únics responsables.

◆ ◆ ◆
Als voltants de les passades eleccions

Recorrent el districte de Gaudesa

Impresions

Sortírem de Tarragona envers terres noves per a nosaltres, mig contristats i amb el cor plè de fel per els desenganyos soferts i per les lluites que, avant posant tot lo material a la verdadera idealitat, fan donar un pronunciad pas cap a la evolució ràpida de la racionalitat a la irracionalitat als homes.

Buscàvem com l'atacat per una mala-tia física; aires nous plens de pureza i de sanitat, que, obrant sobre nosaltres com a reactiu, ens desvetllèssem i ens donessin la salut de l'ànima, que la podridor de l'idealitat que dintre a la capital nostre surava, ens havia fet perdre.

Volíem coneixer gent nova, caràcters diferents, costums diverses, per a assolir un nou criteri i refermar, en tot cas, el que ja posseïm sobre la quasi manca d'esperitualització i de sentiment reinant en els pobles de la decretèpita Espanya.

N'hem recorregut quicun i hem canviat completament el mode de pensar que sobre ells teníem.

Dintre d'envolcallaments adustos i aspres hem descobert manantials de sentiment i verdaders tresors. Gent que, sense ésser tractada, ens sembla va incapassa de pensar i sentir amb altura de mires, han demostrat, al ser-ho, que permaneixen ben allunyades de les impureses de que estem infiltrats nosaltres i son tot cor.

I és que en els pobles la massa, afor-tunadament, encar és bona; sols quicun element director, per el seu constant contacte amb la capital ha deixat de ser-ho.

El desig d'ajudar modestament al nostre company, pletric d'idealitat i en qui, encar, els desenganyos soferts no l'han acobardat com a nosaltres, que accepta en holocaust a ella la designació de candidat a diputat a Corts, En Macià Mallol ens portà a les terres hermoses, de bellesa esclatant, tan moral com material, que formen el districte de Gaudesa.

Sofertes les incomoditats que representen un viatge dintre un caixó que les companyies ferroviaries intitulen inmerescudament vagons o cotxes de viatgers, compensades emprò aquesta vegada per una amena conversa sostinguda amb un company de viatge, un americà que ens explicà la deliciosa vida d'aquelles terres, aont el treball es més intensiu, emprò la gratificació també es més grossa, arribem a Mora la Nova aont ens esperaven varijs companyys, i atravesan el riu per el pon, obra monumental deguda al esforç del avui considerat quasi com a pare, per la protecció donada en aquestes terres, En Cavallé i Goyeneche, entrem a Mora de Ebro i ens dirigim seguidament al local de la Democracia, hora dels socis d'aquella casa i del poble, a la vegada que caserna general aont es porten a cap tots els treballs electorals sent presents a una juntut plena de fe i de abnegació per els ideals de la república com l'advocat Nogués, ànima de tota organització i esperit de lluita i els no menys abnegats Monlleó, Algúero i Asens i algun més que no recordem en aquest moment així com també a quicuns altres enllacs més en anys, antics puntals de les nostres idees entre els que recordem al senyor Bizet, d'agradós tracte, pessimista en apariència emprò que en el fons està ben lluny de ser-ho.

L'entusiasme que reina en el poble

es gran. Al nostre pàs per ell som salvad i es aclamat el nom del nostre amic Mallol. S'acosta'l cap vespre i comensem a afliur a Mora d'Ebro els companyys que estaven fen campanya per el districte i amb ells, el candidat, quin auto no pot verdaderament avançar, tan es la multitut que ha sortit ha esperar-lo. L'hora de febra es arriba. De totes parts es reyen misives demanant què'l candidat vaig a dirigir-los-hi la paraula, més es tenen que celebrar varijs mitins i no es possible complaire's seus desitjos. A Mora de Ebro, l'autoritat impedeix que es celebri a la plassa i te que intervindre-hi el nostre amic Mallol per aplacar els anims d'aquella gen entusiast que volia de totes passades desatendre lo que l'autoritat manava.

En els mitins de Bot, Mora d'Ebro i Mora la Nova, reinà un entusiasme que no es facil poguer descriure. La gent invadí els locals i la persona d'En Macià Mallol era ja considerada com la que de fet representava'l districte. Els visques a Mallol, Lloret, Cavallé i Nogués no deixaren ni un sol moment de sentir-se. Eren els dirigits als regeneradors del districte i al que tenia que ésser el continuador de la seva obra que és l'única que pot portar-los envers el camí del progrés i de la llibertat.

El nou dia apuntava quan tot just la nostra tasca era finida. El decan s'imposava i així ho feren quelcom febrosos encar que amb la certitud de que la victòria era del tot nostre.

El dia d'emetre'l vot es arrivat. La gent circula per els carrers i s'estaciona en front dels col·legis tot fent comentaris i evitar de la manera que poden, les comparses i les coacciōs, puix encar que la victòria està per descontada la compra de Batea per 30.000 pessetes feta per el contrincant Oriol i la de quicun altre poble obligat a no permaneixen inactius i a intensificar la vigilància.

Es la hora del scrutini i el local de la Democracia, punt aont es reben tots els drets de l'elecció està a curull plè de gent de totes les enfrontades desitjos, una volta ha depositat el seu vot, d'esser les primeres en rebrer les notícies enumeradores de la Victoria. Les primeres notes favorables al saber-se, fan que l'entusiasme reprimit dintre de tots els presents es desbor-di i que'l visques ai nou diputat es succeeix l'un darrera l'altre. L'entusiasme arriba en el punt mes alçat al rebres la notícia de que en el poble d'Ascó, els resultats acusen una ardosa majoria per a nosaltres. Els congregats no contens sois en aplaudir, i naixen el nostre lloc; estrenyent entre ells els braços al seu diputat i al amic Nogués, autor del miracle de que sigui un dels nostres més fermes aliats, el que air era'l més enconat contrari.

Breus moments després, arriba la amic Lloret sent portador del resultat de Batea aont, amb tot i haver-se venut casi tot el poble contrari, hem obtingut 93. vots de abnegats que han preferit enemistar-se amb els seus, ans de permetre que sobre d'ells caigués la desonra de perdre l'idealitat i'l sentiment, per l'impura materialitat del diner. Una forta abrassada uneix a en Lloret i Mallol com a segell de la victòria. En Macià Mallol es ja diputat.

Els habitants de les dengues Mores, als acorts del himne de la llibertat entonat per una banda de música de Mora la Nova venen a felicitar-lo.

La joia s'estén entre ells. Les hermoses dones d'aquesta terra, noves vestals mantenedores del foc sagrat de la República, contribueixen a la festa, i casi es pot dir que en son l'ànima, no deixant un sol moment d'aclamar el nou diputat i als vindicadors del districte. Per els carrers reina gran animació, la música dona serenates i la festa dura fins ben entrat el nou dia.

El dia següent el poble celebra la victòria no assistint al treball. Els balcons resten tots engalanats i amb retrats del Marcelí Domingo, Cavallé i alt

XACOLATE ORTHÍ-TARRAGONA

PRODUCTE PUR i de PRIMERA CALITAT : El mes RIC EN CACAO : Aliment NUTRITIU per excelencia

mandes pregant que'l diputat els vaig a visitar-los. Impossibilitat de fer-ho amb tots, sola visita els pobles de Corbera, Gandes i Pinell, en quina visita l'acompanyem. Durant tot el trajecte, per la carretera ens veiem obligats a retornar els saludos i visques, que's que transiten per ella ens dirigeixen.

Un kilometre ans d'arrivar a Gandes trovem al poble en massa que ens espera, tenint que baixar de l'auto i, en mig d'aclamacions i entre's acorts de «La Marellesa», fem l'entrada triomfal.

Després de saludar als amics, entre ells a Miquel Salvadó, ens dirigim a Pinell, aon, si cab, la rebuda fou més grossa; homes, dones i criatures del poble totes estaven allí congregades. L'entusiasme és desbordant; els crits de víscas i vindicacions del poble!, és continuo. Tenim que fer esforços per a que puguen deixar-nos retornar a Mora. Per fi, ho logrem. L'«auto» emprengué novament la marxa; es repeixen les manifestacions anteriors i, per fi, arriem a Mora, aon ens veiem, ans d'arrivar al poble, altra volta obligat a baixar de l'«auto» i a unir-nos a la manifestació que en honor al amic Mallol s'organitzà. Recorrem tot el poble als acorts de «La Marellesa» i, per fi, queda disolta en el local de la Democràcia.

Per la nit, visitem el local de la societat obrera, aon som rebuts amb les mateixes mostres de simpatia i emprenen el viatge de regres cap a Tarragona, no sens ans visitar el local de la Societat Obrera de Mora la Nova, aon érem esperats per els socis, que ens rebérem amb aclamacions i al so de la marxa que sintetitza la Llibertat. En mig de gran entusiasme, a les onze i quart, abandonem el local en direcció a la llar nostra, aon arriem a la una i quart.

Durant aquèt, ens sembla veraderament un somni lo que havíem sentit i vist. El soroll del motor de l'«auto» ens convenç de la realitat.

Un viatge excels ha sigut el nostre i duran ell ens hem convenst de que no tot es mor, de que hi ha quelcom que viu. En Macià Mallol, home de

cor, ple d'abnegació, tot idealitat ha trovat el seu districte. Aquest, el seu Diputat.

Polítiques

Ahir tingueren lloc les eleccions de compromissaris per a l'elecció de Senadors, guanyant el conglomerat caro-conservador-liberal de totes rames, o sién, tots els caciquistes, per 6 vots.

Es una verdadera llàstima, puix que a Tarragona debia de guanyar la nostra-candidatura i l'apàtia, l'apàtia clàssica ens ha fet perdre. Més, ja n'es-tém cansats d'aquestes coses; no hi ha dret a malgastar l'esforç del poble que deposita en nosaltres sa confiança, per lo que hem d'esmenar-nos i treballar amb fe i ardidesa. Les victories son dels que les saben guanyar, dels que les voleu conquerir. A casa no hi porten res. A treballar, que hores de lluita s'acosten.

El resultat de les eleccions a la circunscripció de Tarragona-Reus-Falset ha trencat tots els vaticinis.

En aquest districte tenien que perdre en Veciana i Nicolau, han guanyat! La ficio, res més que la ficio, triomfanta. La ficio i la martingala i quelcom pitjor; la propaganda germanofila per medi d'uns asquerosos follets, que en cap poble, sinó el nostre, que de tan morigerat ne fan escarni... els follets germanofils se han repartit públicament sens que el poble ho impi-deixi amb arguments ben contundents: a garrotades; ja n'hi ha prou de mansut! Veciana, el germanofí en cap, ha sortit gracies a questa propaganda i al dinar alemany, comprant vots a tort i a dret, i are, aquet senyor, que, per vergonya, es dirà representant de Tarragona, seguirà telegrafiant a Villanueva i a Dato que li deixin el camp ben lliure per a que puguen operar-hi els teutons germanofils.

En Rodés i Ventosa i Calvell han sigut trets en mals modos dels ministries.

La farsa del vell torn renaix. La-

cierva se ha imposat! Catalunya ha sigut novament burlada. Salvant el mal pas de Ventosa i Rodés d'auxiliar a la monarquia quan més trontollava, temí de fer-los-hi justicia de que han sapigut atendre-s a llurs compromisos, emprè tenien de veure què'l mal d'Espanya es greu, que la renovació ha de ser apuntació, hi ha que separar lo corcat, lo podrit, rès de col·laboració.

A Madrid ens odien; son uns llops famolencs que defensen la menjadora. No els hi aneu amb ideals; doneu-los-hi fart.

Diu en que posant-hi un català al Ministeri d'Hisenda pensen tenir-nos contents. Un català renegat és pitjor que un enemic.

Com *El Diluvio*, podem dir que'l s'ministres catalans «cauen bé... i a aquets ministres que avans atacavem temem que tindrem que donar-los-hi la ben-vinguda».

Quan lo poble veu fosca alguna cosa, quan son fons no penetra no podent descobrir aquell misteri per fi l'inventa.

Lo poble aixeca avui en sa follia l'ídol que ahir odiava irat i fer, sens pensar que demà lo mateix poble, puix es sabut que aquest oblidat prest, trencarà'l pedestal d'aquella estàtua... i sempre lo mateix!

Tantes voltes com veig una bellesa de forma escultural, d'aquelles que fan perdre'l monde vista i deixen capificat,

me ha passat lo mateix: l'ilusió perdo si l'haig de contemplar mentres tranquila passeja sa mirada i's menja un tros de pà.

JOSEP ALEMANY I BORRÀS.

SOFRE LIQUID "RADIUM"

Preparat per la Casa C. Haupold a base de polisulfur amb notable estalvi sobre el sofre en pols.

La Escola de Viticultura y Enologia de Reus
el recomana per a combatre la malura de les vinyes.

Agent: **Sebastià Mirò**, Tamarit, 99. — BARCELONA
Teléfon A. 5.371

NOVES

Avis als compromisaris

Avans de comprometes els vots passen per l'**UNIÓ NACIONALISTA REPUBLICANA** aont se els hi donaran les oportunes instruccions.

A tots els amics i corregionaris preguem que s'atenguin a aquest avis.

Igualment preguem ens donguin immediat avís per correu dels noms i afinitats dels nomenats.

Aquest matí s'han celebrat al Ajuntament les el leccions de compromisaris, havent vist amb sorpresa que de la majoria caro-conservadora poes ne faltaven.

Prenguin nota els ciutadans per a que vagin veient que an aquests sevors els assumptes administratius de la ciutat poc els interessa.

Per a ells, la qüestió és fer alcalde i guanyar el-leccions, i en quant a la bona marxa i engrandiment de la ciutat... campi qui pugui.

El passat dijous dia 28 de Febrer, signé pagat als empleats de la Diputació provincial el sou corresponent a dit més. El fet sorprengué a tots, ja que, sempre que's trovaven en període electoral, era ja una costum conformat-se amb l'atrassament d'un parell de pagues al menys.

De la penya «Els Diluvians» de Barcelona, ens han convidat al gran ball de màscaras nomenat Mi-Carême que tingueren lloc ahir amb tot explendor i alegria en el local de «La Bohemia Modernista».

Divendres passat al «Cine Moderno» hi donaren films de la guerra a càrrec de la Societat Amics de la França.

Al «Coliseo Mundial» debutà dijous una regular companyia de *zarzuela* de la senyoreta Idel. Hi tenen bastant de públic, que a més admira el notable treball de la troupe Mazzagan.

El nostre estimat amic En Pere Redón ha escrit una comèdia en tres actes que porta per títol «As dels asos» i de la que'n publicarem en aquest número un monòleg i en el pròxim ne publicarem un altre.

Dita obra serà estrenada en el «Ro- mea», doncs així ho desitja el nostre no menys amic Fábregas.

American Gentleman & Ladies Tailor

SASTRERIA DE

- Josep Rovira Cardona -

SANT AGUSTÍ, 13 — TARRAGONA

Aquesta casa reb constantment les millors telles i figurines de la moda, garantitzant el tall i confecció tant per a senyores com per a homes.

Complet assortit de genres del país i estrangers a propòsit per a totes estacions - Primera casa a Tarragona pel seu esmerat tall i confecció. ELSA CASA QUE SERVEIX MILLOR I MES ECONOMIC

GRAN TALLER FOTOGRÀFIC

DE

M. MARSAL

: RETRATS : TARJES POSTALS :
REPRODUCCIONS : AMPLIACIONS EN
NEGRE I COLORS PER PROCEDIMENTS
INALTERABLES

Rambla Castellar, 36 -Tarragona

CLÍNICA VETERINARIA

I TALLER DE CONSTRUCCIÓ

DE

POMPEU VALL

NOVA DE S. FRUCTRÓS, 3

TARRAGONA

CONFITERIA I COLMADO

"LA SARAH BERNHARD"

DE

LLUIS RIOLA

Capses per a bomboneria fina : Serveis per a bodes i lonxs

ESPECIALITAT EN NATILLA (CHANTILLY)

S. Agustí, 19 i August, 2 - Teléfon 195

TARRAGONA

Fábregas i Recasens

Banquers

Valors :: Cupons :: Borsa :: Canvi :: Giros

Rambla dels Estudis, 4 :: Barcelona

Antigua Cerralleria : de la :

Vda. de Baldomer Baró

Se construeixen tota classe de panys de seguretat, báscules, romanes, portes ondulades, i tot el ram de cerralleria artística, etc., baix la direcció den **Pau Ruiz**

Plaça del Rei,

núms. 7 i 10

P. Sobre i Ordeix

Advocat : Corredor de Comerç Col·legiat

Apodaca, 6 : Tarragona : Teléfon 95

Gestió i intervenció d'operacions bancàries : Ordres de borsa

BAR-NIN

LA BATERIA

Antic establiment, el més acreditat, tant per la pureza de ses licors, vins i refrescos, com per la llimpiesa i esmero amb que se serveixen.

Begudes del pais i estrangers : Surtidissim buffet : Escullit i extens repertori de piano elèctric

Tot instalat a la moderna

JOSEP NIN — RAMBLA SANT JOAN, 39
TELÉFON, 273 — TARRAGONA

Ferreteria de Bernabé Martí

Bateria de cuina — Eines de tots classes
Articles per a magatzems de vins i olis.

Objectes per a regalos

Articles per a Sport

SANT AGUSTÍ, 9 i 11 - TARRAGONA

LÍNIA REGULAR - - Ibarra & C. (S. en C.) SEVILLA DE GRANS VAPORS

Tots els dijous sortida fixa per a Valencia, Alacant, Cartagena, Almeria, Málaga, Cádiz, Huelva, Sevilla (admetint càrrega amb coneixement directe per a Ayamonte i Isla Cristina, amb transbord a Cadiz o Huelva, segons convinga al interessat). Vigo, Villagarcía, Carril, Coruña, Ferrol, Avilés, Santander, Bilbao, Pasajes i San Sebastián. Quincenalment admet càrrega per a Motril.

Servei ràpid eventual per al Nort d'Espanya, amb escala als ports de Valencia, Alacant, Málaga, Sevilla, Vigo, Coruña, Santander i Bilbao; empleant sols 14 dies en el viatge.

Se expedeix coneixement directe per a Luarca i San Esteban de Pravia amb transbord al vapor **Luarca n.º 3**, i per a Dunkerque als vapors de la Companyia Francesa **Denain & d'Anzin**.

VIATGES EXTRAORDINARIS A PALMA DE MALLORCA

Per a la Costa d'Espanya

Gener, 10, VAPOR "CABO SAN ANTONIO"

Gener, 17, VAPOR "CORONA"

PRÓXIMES SURTIDES

Per a més informes al Consignatari **D. Marian Peres.-Relal, 32 - Teléfon, 45 - TARRAGONA**

Per a Cette i Marsella

Vins i aperitius BATALLA, Societat Anònima

GRANS MAGAZINS

Las Baleares

Sabateria : Sombrereria : Camiseria : Corbateria : Gèneros de punt : Especialitat i grans existències en mitjes i mitjons.

ROBA BLANCA PREU FITXO

TELEFON 116

La Nación SOCIETAT ANÒNIMA

DE CUPONS APODACA, 6 - TARRAGONA

DOMICILI SOCIAL: L'objecte d'aquesta Societat es facilitar l'estalvi gratuït a totes aquelles persones que efectuen les seves compres en els establiments que regalen Cupons LA NACION. Per cada 25 céntims de gasto que's fassí se té dret a un cupó. Aquests cupons se van aferrant en les llibretes que a l'efecte faciliten els mateixos establiments i una volta plena, LA NACION abona al portador de la mateixa 5 pessetes en metàlic, una llibreta amb 24 cupons i un número per a un dels sortejos de tres regals que s'efectúen cada mes. Aquest regals son de un valor mínim de 250, 150 i 100 pts.

Establiments que regalan cupons LA NACION, a Tarragona:

COMESTIBLES: Guinea Espanyola, B. Misericòrdia, 4—D. Josepa Llort, Unió, 12—D. Lluís Constantí, Mercèria, 3.—LLETERIES: D. Josep Puig, August, 21.—CARNICERIES: D. Rosa Rodríguez, Mercat Central, lloc núm. 18—D. Joan Bordes, Mercat Central, lloc núm. 9—D. Teresa Rodriguez (Serrallo).—D. Just Palacios, Mercat Central, lloc núm. 57.—D. B. N., Mercat del Port, lloc núm. 17.—SOMBRERERIA I GORRES: Don Ramón Aloguín, Unió, 20.—NOVETATS: D. Manuel Llaurado, Sant Agustí, 19.—PAPERERIA I EFECTES D'ESCRITORI: D. Agustí Perez, Comte de Rius, 26.—MERCERIA I PERFUMERIA: «Siempre barato», Comte de Rius, 26.—VINS I LICORS: D. Josep Martí, Unió, 21.—Josep Ríos, Baixada de la Pescateria, 13. (Servei a domicili)—FOTOGRAFIA: Marsal, Rambla de Castelar, 36.—TOCINERIA: D. Josep Llort, Unió, 12.—PLANCHADO «HISPANIA», Carrer Apodaca, 9 i Nova de S. Pau, 4.—TINTORERIA I TREU-TAQUES: «La Reusense», Baixada de la Pescateria, 21.

Marqués del Duero,

num. 202 al 208 ::

— Teléfon H. 177 —

BARCELONA:

Avans de comprar cap

trajec FICSEU-VOS en

els APARADORS de la

SASTRERIA

Francesc Gabriel

TRAJOS A MIDA

des de

40 pessetes

14, Plaça de la Font, 14

Hotel

HIMALAYA

El rei dels
licors estomacals

FABRICANTS:

Fills de Joan Vilà Granada

Recentment inaugurat

Confort modern

COMTE DE RIUS, 17

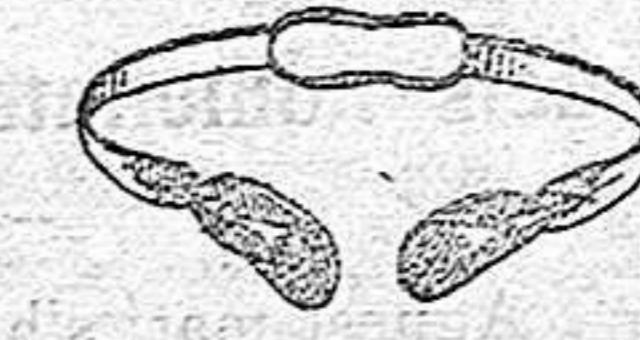
I AUGUST, 26

TARRAGONA

MARCA REGISTRADA
Gran Diploma d'Honor
en l'Exposició
de Buenos Aires

Demareu en els cafès
i pasteleries

Indicat per a casaments,
batxets i banquets

**COLMADO
CENTRAL**

— DE —

Frederic Miret

Fruites fresques, embutits, fiambres, conserves

vins, xampany i tota classe de comestibles.

Unió, 28 : TARRAGONA

TELEFON 245

Instalacions
— DE —

Electricitat i aigua

— DE —

Lampisteria en general

Timbres — Telèfons

Material Elèctric

Antón Montesinos

Apodaca, 27

TELEFON 324

TARRAGONA

STOCK
Michelin i Dunlop

Accesoris i pees soltes per a

Bicicletes,

Motocicletes

i Automovils

Olis lubrificants, betzines i bujies

Vulcanització i venda de neumàtics i càmeres per a tota classe de Autos

Despatx i Exposició: Masdeu 1 C.

Unió, 32 :: Teléfon 259

Garage

TARRAGONA

Casa Lliteras

Recomana al públic

sos acreditats Cafès

Torrefacció diaria

Gran assortit de articles del ram de ultramarins.

Garantia absoluta amb la qualitat dels seus

generos.

Servei a domicili

MAJOR, 3

TELEFON 241

TARRAGONA

Societat de socors mutuials
TARRAGONA I SA PROVINCIA

dels casos de malaltia, vellesa, invalidesa, viudet i mort

Inscripta en el Govern civil i en la Comissaria general de Segurs, segons mana la Llei.

Director facultatiu: **DR. RABADA**

Per a més informes dirigir-se al domicili social:

Rambla St. Joan, 90, pral. De 10 a 12 i de 5 a 7 — TARRAGONA

Menjadors del Jardí
de Francisco López

AUGUST, 15, I COMTE DE RIUS, 16

TARRAGONA

Se serveixen cuberts des de 150 pessetes en

endevant i a la carta.

Hospedatges per temporada a preus con-

vençamentals.

Habitacions amb llum elèctrica

CLÍNICA I CONSULTORI
PER A LES MALALTIES DE LA DONA

Vies urinaries, Cirurgia operatoria, parts electroterapic i analisis micro-químic d'orina i productes patològics. Sero-Reacció de Wassermann. — Aplicació del 606.

BAIX LA DIRECCIÓN DEL DR. RABADA

Ex-intern de l'Hospital de la Santa Creu, ex-ajudant de la Policlínica del

Dr. Fargas i Metge de les Cases de Segurs de Barcelona.

Consulta de 10 a 12 i de 5 a 7. — Per a obrers, de 7 i mitja a 8 i mitja nit.

Per a's pobres, franca difluns, dimecres i dissabte de 12 i mitja a 1 i mitja.

Rambla de Sant Joan, 90, entressol. — TARRAGONA

MOSTELLE
(RAIMOST)

Suc de raïms sense alcohol

The Grape, Juice C. L.

Londres i Tarragona

El Vermouth més higiènic

Un excelent refresc

El millor aliment en les malalties

i convalescència

Se ven perfectament

Sastreria
Novitat

= DE =

Lluís Montserrat

PORTALET, 1

PLASSA DE LA FONT, 51

TARRAGONA

Petit Versalles
Bar de Moda

Refrescos-Café-Licors-Dolços

Explendit servici
de Restaurant

Piano elèctric - Overt dia i nit

Rambla S. Joan, 1.º 49

Telefon, 242

Tarragona

Per a bons
EMBUTITS

totes menes

a la

TOCINERIA

= de =

Antoni Ventura

UNIÓ, 11

Tarragona

PAPERERIA
I EFECTES D'ESCRITORI

DE

Joan M. Piñol

Unió, 1 — TARRAGONA — Telefon 181

Gran assortit de llibres ratllats de totes menes i tamans : Escribanies :

Plumes Stilogràfiques : Pesa-cartes : Copiadors, etc.

Gran novetat en pitja papers amb rellotge veritat

Postals de totes menes i àlbums per a les mateixes

PREUS SUMAMENT BARATOS

Unió, 1 - Tarragona